

بسم الله الرحمن الرحيم

دیدار سه‌جانبه در مسکو به هدف طولانی شدن عمر نظام طاغوتی شام

(ترجمه)

در بیست‌وهشتم دسامبر 2022م، وزیرای دفاع روسیه، "سیرگی شوپگو"، ترکیه، "خلوصی آکار" و رژیم سوریه، "علی محمود عباس"، که با آنها رؤسای سازمان‌های استخباراتی‌شان هم بودند، در مسکو جمع شدند و همه آنها جمعاً در رابطه به یک موضوع خاص که سوریه باشد، گفتگو کردند و بر دو نکته خاص که مبارزه با سازمان‌های "تروریستی" و بازگشت آواره‌گان باشد، تمرکز و توافق کردند که [از نظرشان] این بحث‌ها مثبت و سازنده است. آنها بر ادامه دیدارها در آینده با ادعای ثبات در منطقه تأکید کردند و مشخص نمودند که در دیدار بعدی بین مولود چاووش اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه و فیصل المقداد، وزیر امور خارجه سوریه در مسکو برگزار شود.

پس از این نشست سه‌جانبه، اردوغان، رئیس جمهور ترکیه گفت: «دیدار با بشار اسد را رد نمی‌کند.» اما بشار اسد ترجیح می‌دهد که بعد از انتخابات ترکیه که در ماه ژوئن پیش‌رو انجام می‌شود، با رئیس جمهور ترکیه دیدار کند.

مولود چاووش اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه، موقف ترکیه را در رابطه به رژیم سوریه روشن کرد و گفت: «این کشور به وحدت و حاکمیت اراضی سوریه احترام می‌گذارد و کشورش عزم دارد که به محض دستیابی به ثبات و استقرار امنیت، کنترل مناطقی را که فعلاً حضور دارد، به رژیم سوریه واگذار کند.» پس از این نشست سه‌جانبه اوغلو با سالم المسلط، رئیس ائتلاف ملی مخالفان سوریه و رهبران مخالف دیگر ملاقات کرد و بر حمایت ترکیه از مخالفان بر اساس قطعنامه 2254 سازمان ملل، که بر آتش‌بس، بازنگری قانون اساسی و انتخابات تحت نظارت سازمان ملل اشاره دارد، تأکید کرد. با این حال، آنچه از این قطعنامه بین‌المللی اجراء می‌شود، یک بند آن است؛ بندی که آتش‌بس صورت گیرد. در حالی که برگزاری انتخابات و بازنگری در قانون اساسی نادیده گرفته شده است. ترکیه به بهانه پای‌بندی به این تصمیم به شدت از درگیری گروه‌های مخالف با نیروهای بشار ظالم جلوگیری می‌کند؛ ولی بر عکس نیروهای روسیه و رژیم بشار از قتل پناهجویان سوری در مناطق آزاد شده دریغ نمی‌کنند و هیچ‌کس آنها را مسئول جنایات نمی‌داند.

این نزدیکی بین نظام ترکیه و رژیم جنایتکار بشار، تحت حمایت روسیه اشغالگر، زمانی صورت می‌گیرد که دولت سوریه وضعیت نامناسب، فاقد نیروهای نظامی و سیاسی است، ضعیف و در تأمین نیازهای ابتدایی شهروندان خود ناتوان می‌باشد. این توافق همچنین با توجه به غرق شدن روسیه در باتلاق اوکراین و ناتوانی روسیه در تأمین آنچه رژیم بشار برای بقای حیات خود نیاز دارد، صورت می‌گیرد؛ پس فرصتی فرا رسیده که حتی ساده‌ترین ضربه منجر به سرنگونی رژیم ظالم بشار می‌شود؛ ولی ترکیه به جای این‌که از فرصت گرانبهای تاریخی به خاطر پایان بخشیدن این رژیم -که در حالت سقوط می‌باشد- استفاده کند، بر عکس اکسیر و یا جوهر حیات -که احیای آن و عمر آن را طولانی کند- فراهم می‌سازد. پس اهداف سیاسی سیاستمداران ترکیه با توجه به همجواری این کشور معکوس و غیرمنطقی شده است و حمایت ترکیه از رژیم سوریه در این مقطع زمانی معنی ندارد. بنابراین، احیای رژیمی که در وضعیت افتادگی بسر می‌برد و بدون شک نفس‌های آخر زندگی آن است، برای ترکیه نیک‌اندیشی و عاقلانه نیست.

پس به مصلحت ترکیه خواهد بود، اگر تصمیم‌اش به دست خود آن باشد که از ضعف رژیم بشار و ضعف حامیان او به ویژه حامی خاص آن، روسیه که در جنگ اوکراین درگیر است و ایران که مشغول درگیری‌های داخلی خود است، استفاده کند. در این زمان خاص به نفع ترکیه است که رژیم شکننده سوریه را با یک حمله برق‌آسا سرنگون کند؛ پس به هیچ‌کس دیگری مجال نمی‌دهد تا خلاء را پر کند؛ چون با این کار آنچه را که امنیت ملی خود می‌نامد، حفظ می‌کند. اما ترکیه بر عکس آنچه را که باید انجام دهد، عمل می‌کند و به جای سرنگونی رژیم اسد، از آن حمایت می‌کند. پس این نشان می‌دهد که مأمور است و رهبران ترکیه نمی‌توانند از مدارای که دولت‌شان در سیاست خارجی پیروی می‌کند، بیرون شوند.

کسی که علت این نزدیک شدن دولت ترکیه با رژیم طاغوتی شام را در این برهه زمانی خاص بررسی کند، چیزی جز پیروی و تسلیمی به امریکا را نمی‌یابد که وظیفه گرفته تمام نیروها را برای محافظت از رژیم بشار و جلوگیری از سقوط آن به کار گیرد و با امریکا همکاری کند، که در ابتداء با استفاده از ایران و شبه‌نظامیان آن و به مرور زمان با استفاده از اردن، قطر و عربستان سعودی برای توجیه گروه‌ها به عقب‌نشینی و ترک ساحه برای بشار و ملیشه‌های آن استفاده نمود و در انتها با استفاده از روسیه و قدرت قوی نظامی آن برای حمایت از رژیم بشار و محافظت از سقوطش استفاده کرد که اخیراً با استفاده از ترکیه برای عادی‌سازی روابط با نظام ورشکسته سوریه که به اسد فرصت طلایی نجات از سقوط را داده است، استفاده نمود.

پس تفسیر این نزدیکی ترکیه با رژیم ورشکسته دمشق ممکن نیست که از مطابقت با تمایل امریکا برای حفظ رژیم اسد بیرون شود و از ترس اختلال و بی‌نظمی در صورت افتادن منطقه به دست مخالفان، عمر طاغوت شام را طولانی می‌کند.

برگرفته از شماره 425 جریده الرأیه

نویسنده: استاذ أحمد الخطواني

مترجم: پارسا امیدی